

Znak: GOŚ.6220.7.2015

ZAWIADOMIENIE

O WYDANEJ DECYZJI

Wójt Gminy Ełk, działając na podstawie:

- art. 38 i art. 85 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2016 r., poz. 353 ze zm.), **podaje do publicznej wiadomości informację;**
- art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), zawiadamia **strony postępowania,**

że w dniu 12 stycznia 2017 r., po przeanalizowaniu wniosku firmy **Energoutil Sp. z o. o., Nowa Wieś Ełcka, ul. Ełcka 1a, 19 – 300 Ełk,** wydana została, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na:

„Budowie instalacji do produkcji biogazu”

planowanego na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym 326/2 – obręb 31 Nowa Wieś Ełcka, gmina Ełk,

Jednocześnie zawiadamiam wszystkich zainteresowanych o możliwości zapoznania się z treścią decyzji i zebranymi materiałami dowodowymi w przedmiotowej sprawie w Urzędzie Gminy Ełk, ul. T. Kościuszki 28 A, 19 – 300 Ełk, w pokoju nr 14, w godzinach urzędowania od poniedziałku do piątku 7¹⁵-15¹⁵, wtorek 8⁰⁰-16⁰⁰, oraz o uprawnieniach wszystkich stron niniejszego postępowania wynikających z art. 10 Kpa, do czynnego udziału w każdym stadium postępowania.

Zawiadomienie stron w powyższej sprawie następuje imiennie przez niniejsze zawiadomienie, które podaje się równocześnie do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy Ełk <http://elk-ug.bip.eur.pl/>, na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Ełk oraz na tablicy ogłoszeń w miejscowości Nowa Wieś Ełcka za pośrednictwem Sołtysa Sołectwa.

Z up. WÓJTA
NACZELNIK WYDZIAŁU ROZWOJU,
GOSPODARKI GMIENTAMI
I OCHRONY ŚRODOWISKA
Anna Wojciechowska
Anna Wojciechowska

Znak: GOŚ.6220.7.2015

DECYZJA

O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH

Na podstawie art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4 oraz art. 82 i art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.) oraz art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1936), a także § 3 ust. 1 pkt 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku firmy Energoutil Sp. z o. o., Nowa Wieś Ełcka, ul. Ełcka 1a, 19 – 300 Ełk, oraz przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko,

ustalam

środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na:

„Budowie instalacji do produkcji biogazu”

planowanego na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym 326/2 – obręb 31 Nowa Wieś Ełcka, gmina Ełk,

oraz

I. Określam:

1. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia

Planowane przedsięwzięcie, polegające na budowie instalacji do produkcji biogazu wraz z kotłownią, przewidziane jest do realizacji w Nowej Wsi Ełckiej, przy ul. Ełckiej 1A, na działce o numerze ewidencyjnym 326/2, obręb 31 Nowa Wieś Ełcka, gmina Ełk, powiat ełcki, województwo warmińsko-mazurskie. Powierzchnia działki, objętej projektowanym przedsięwzięciem, wynosi 4,2198 ha i stanowi ona inne tereny zabudowane. Obecnie, działka ta zabudowana jest obiektami zakładu Energoutil Sp. z o. o., zajmującego się przetwarzaniem ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz niektórych odpadów. Działalność ta realizowana jest w dwóch instalacjach przetwórczych, tj. instalacji wytwarzania mączki mięsno-kostnej i tłuszczu poutylizacyjnego o zdolności przerobowej do max 95 Mg/dobę oraz instalacji termicznego unieszkodliwiania surowców zwierzęcych i odpadowych z odzyskiem energetycznym w postaci energii cieplnej i/lub elektrycznej o zdolności przerobowej do max 115 Mg/dobę. Poza ww. instalacjami technologicznymi, na terenie zakładu użytkowane są także następujące obiekty towarzyszące: ujęcie wód podziemnych, podczyszczania ścieków zakładowych, kotłownia węglowa do obsługi części „mączkowej”, układ dezodoryzacji oparty na biofiltrach oraz instalacja wód deszczowych ze skanalizowanych części, z odprowadzeniem do układu studni chłonnych.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie instalacji do wytwarzania biogazu z dowożonych z zewnątrz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, biomasy, a także odpadów.

Moc przerobowa instalacji planowana jest na możliwość przyjmowania: 130 Mg surowców/dobę (47 450 Mg/rok) na etapie I (wstępnym) oraz 195 Mg surowców/dobę (71 175 Mg/rok) na etapie II (docelowym).

W ramach planowanego przedsięwzięcia przewiduje się wybudowanie instalacji biogazowni, w skład której wchodzić będą następujące obiekty:

- hala przyjęcia surowców z wydzieloną częścią do mycia pojazdów i pustych kontenerów o wymiarach ok. 18 x 10 m i wysokości do kalenicy 9 m. W pomieszczeniach hali przyjęcia surowców zostanie zainstalowana mulda zasypowa surowców, urządzenia do rozdrabniania (młynek rozdrabniający) oraz do obróbki termicznej produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, jak również podajniki i rurociąg do transportu substratów po obróbce termicznej;
- pomieszczenie techniczne ze sterowaniem procesami przyjęcia, higienizacji, załadunku oraz procesem fermentacji;
- zbiorniki wstępne (3 szt.) do przyjmowania substratów zwierzęcych płynnych, wykonane jako żelbetowa zamknięta konstrukcja zagłębiona w ziemi, o średnicy 7 m i wysokości 3 m;
- fermentatory pierwszego stopnia fermentacji (2 szt.) w postaci żelbetowych zbiorników o średnicy 24 m i wysokości 8 m, z dachem również żelbetowym zamkniętym dla szczelnej izolacji od otoczenia;
- fermentatory drugiego stopnia fermentacji (2 szt.) w postaci szczelnie izolowanych od otoczenia żelbetowych zbiorników: pierwszy o średnicy 24 m i wysokości 8 m (etap I) oraz drugi o średnicy 26 m i wysokości 8 m (etap II);
- zbiorniki magazynowe do przechowywania pofermentu (2 szt.) w postaci szczelnych, izolowanych żelbetowych zbiorników o średnicy 32 m i wysokości 8 m. Na zbiornikach mocowane będą zasobniki biogazu, wykonane z dwuwarstwowej membrany ochronnej z worzywa sztucznego, odpornej na działanie medium przechowywanego i czynniki atmosferyczne – membrana wewnętrzna polietylen, zewnętrzna PCV;
- oddzielny zbiornik magazynowy biogazu o wymiarach: średnica 21 m x wysokość 14,5 m (etap II), dwumembranowy, nieprzepuszczalny (tak zwany „balon”), odporny na działanie medium przechowywanego oraz czynników zewnętrznych, wykonany z tworzywa sztucznego, podobnie do zasobników nadzbiornikowych;
- prasa odciekająca poferment;
- stacja uzdatniania biogazu;
- wolnostojąca flara do awaryjnego spalania biogazu;
- budynek kotłowni gazowej o powierzchni ok. 150 m², z palnikiem na biogaz uzyskiwany z fermentacji o mocy zainstalowanej 5 MWt brutto;
- biofiltr zewnętrzny do dezodoryzacji powietrza z części instalacji obciążonych zapachowo, o wymiarach 10 m x 15 m i wysokości złoża aktywnego 1,8 m;
- drogi dojazdowe oraz plac manewrowy.

Przewidywana powierzchnia zbiorników i budynków wyniesie ok. 5 062 m², a powierzchnia terenów utwardzonych – ok. 2 261 m².

Planowane przedsięwzięcie przewidziane jest do realizacji w południowo-wschodniej części działki nr 326/2, na obszarze o powierzchni ok. 0,7 ha, obecnie niezagospodarowanym i niezabudowanym przemysłowo. W obecnym stanie, ten fragment działki miejscami nie posiada zadarnienia, na skutek realizowanych w tym rejonie prac remontowych i zaplecza na odkładane maszyny i urządzenia. Natomiast pozostała część terenu porośnięta jest niską roślinnością, głównie ruderalną, synantropijną.

Teren, na którym planowana jest realizacja inwestycji, położony jest przy drodze krajowej Nr 65 (trasa Ełk-Grajewo) w kierunku wyjazdu z Ełku w stronę Białegostoku, między Ełkiem, a Nową Wsią Ełcką. Dojazd do istniejącego zakładu realizowany jest jedyną drogą dojazdową od strony ww. drogi krajowej Nr 65. Bezpośrednie sąsiedztwo analizowanego terenu w promieniu ok. 1 km od strony północnej i północno-zachodniej, do

granic administracyjnych miasta Ełk i wsi Barany i do kilku km na południe i wschód, stanowi zwarty, wysoki kompleks leśny – Ełcki Bór.

Teren, na którym planowana jest realizacja inwestycji, nie jest objęty aktualnymi ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

2. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich

2.1. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji planowanego przedsięwzięcia:

- a.) w celu ograniczenia uciążliwości hałasowej prace budowlane i ewentualne rozbiórkowe prowadzić w porze dziennej, tj. w godzinach 6:00-22:00; w miarę możliwości urządzenia emitujące hałas o dużym natężeniu nie powinny pracować równocześnie;
- b.) prace budowlane i ewentualnie rozbiórkowe prowadzić przy użyciu sprawnych technicznie maszyn i urządzeń, z wyłączeniem ich silników w trakcie postoju lub załadunku;
- c.) dowóz materiałów budowlanych na teren zakładu i wywóz zbędnych elementów należy prowadzić istniejącą drogą dojazdową do zakładu, poprzez jego główną bramę wjazdową;
- d.) prace budowlane prowadzić z wykorzystaniem dowożonego z zewnątrz betonu towarowego;
- e.) plac budowy wyposażyć w stanowisko z sorbentem służącym do likwidacji ewentualnych wycieków substancji ropopochodnych;
- f.) masy ziemne oraz wierzchnia warstwę ziemi (urodzajną, składowaną osobno), po zakończeniu prac wykorzystać, w jak największym stopniu, do zagospodarowania terenu zakładu;
- g.) wody, z ewentualnego odwodnienia wykopów przed odprowadzeniem, podczyścić z zawiesiny;
- h.) zapewnić oszczędne korzystanie z terenu inwestycji, ochronę jego naturalnego ukształtowania i stosunków wodnych;
- i.) na potrzeby pracowników wykonujących prace budowlane, czy ewentualnie rozbiórkowe, należy zapewnić dostęp do istniejącego zaplecza sanitarnego zakładu;
- j.) wytwarzane odpady, w tym niebezpieczne, gromadzić w sposób selektywny, w wydzielonym i oznakowanym miejscu, w szczelnych pojemnikach, w pierwszej kolejności, poddawać odzyskowi lub unieszkodliwieniu w miejscu ich powstawania, alternatywnie zapewnić ich odbiór przez firmy specjalistyczne;
- k.) po zakończeniu prac odpowiednio uporządkować teren inwestycji.

2.2. Warunki wykorzystania terenu w fazie eksploatacji planowanego przedsięwzięcia:

- a.) obiekty biogazowni zaopatrywać w wodę z wodociągu miejskiego;
- b.) ścieki bytowe i przemysłowe (z mycia urządzeń, kontenerów i naczep pojazdów dostarczających surowce, ścieki deszczowe z rejonu wjazdu do hali przyjęcia surowców oraz ścieki z odwodnienia biogazu) odprowadzać do zakładowej kanalizacji sanitarno-technologicznej i istniejącej, na terenie zakładu, lokalnej podczyszczalni;
- c.) zebrane, w szczelny system kanalizacji, ścieki opadowe z terenów utwardzonych nowej instalacji (ciągów komunikacyjnych i manewrowych) odprowadzać, poprzez odstojnik piasku i separatory tłuszczu, do dwóch studni chłonnych wypełnionych warstwą filtracyjną piasku;

- d.) rozładunek surowców w hali przyjęcia prowadzić przy zamkniętej bramie hali;
- e.) kontenery pojazdów, po rozładunku surowców w hali przyjęcia, każdorazowo poddawać myciu w myjni zlokalizowanej w tej hali;
- f.) zastosować wstępny proces obróbki termicznej trafiających do instalacji surowców zwierzęcych i przechowywanie ich w hermetycznych zbiornikach buforowych przed skierowaniem do właściwego procesu fermentacji;
- g.) proces fermentacji prowadzić w warunkach hermetycznych, z zamkniętym układem transportu surowców i półproduktów;
- h.) powietrze obciążone zapachami, w tym z nadmiaru przyjęcia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego (w hali przyjęcia surowców), nadmiar powietrza sterylizatora i odpowietrzenia zbiorników buforowych do przechowywania surowców po sterylizacji oraz powietrze z odgazowania zbiorników wstępnych przy ich napełnianiu kierować na biofiltr;
- i.) załadunek pofermentu w postaci płynnej do zbiorników wywożących go pojazdów realizować w sposób zhermetyzowany, przy użyciu rury spustowej na wydzielonym stanowisku załadunkowym;
- l.) zastosować glikol propylenowy, który to nie jest zaliczany do związków z kategorii niebezpiecznych, jako czynnik grzewczy zbiorników;
- m.) zebrany w studziencie kondensat, powstający wskutek chłodzenia biogazu, kierować z powrotem do cyklu technologicznego biogazowni;
- n.) przed wykorzystaniem kotłowni wyprodukowany biogaz poddawać procesom odsiarczania, aby zawierał on nie więcej niż 130 mg/m³ siarki;
- o.) pozostałość pofermentacyjną (przed ewentualną separacją) magazynować w zamkniętych, szczelnych zbiornikach magazynowych do przechowywania pofermentu;
- p.) frakcję uwodnioną, po procesie odwadniania pofermentu, zwracać do procesu technologicznego biogazowni;
- q.) płynna pozostałość pofermentacyjną wywozić z terenu biogazowni w szczelnych cysternach lub beczkowszach;
- r.) wszystkie powstające odpady w pierwszej kolejności poddawać odzyskowi lub unieszkodliwieniu w miejscu ich powstawania;
- s.) odpady niebezpieczne oraz inne niż niebezpieczne i obojętne wytwarzane na terenie przedsięwzięcia gromadzić w sposób selektywny, w specjalnie wydzielonym do tego miejscu gwarantującym bezpieczne magazynowanie, a następnie przekazywać do odzysku lub unieszkodliwienia specjalistycznym firmom posiadającym stosowne zezwolenia;
- t.) zastosować jednolitą kolorystykę obiektów kubaturowych instalacji, nawiązującą do otaczających terenów leśnych, w celu zmniejszenia oddziaływania instalacji na walory krajobrazowe.

3. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18

Na etapie projektowania inwestycji należy uwzględnić rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne zmierzające do zminimalizowania wpływu inwestycji na otoczenie, a w szczególności przez:

- a.) zaprojektowanie wszystkich zbiorników technologicznych (fermentacyjnych, magazynowych na poferment, wstępnych i buforowych) jako hermetycznie zamknięte i szczelne, wykonane z materiałów odpornych na działanie substratów i produktów wytworzonych podczas fermentacji;

- b.) zaprojektowanie hermetycznej, szczelnej instalacji do przemieszczania surowca/półproduktów;
- c.) zaprojektowanie systemu wykrywania i ochrony przed ewentualnymi wyciekami ze zbiorników do gruntu w postaci pierścieniowego układu drenażu wokół zbiorników procesowych (fermentacyjnych i przechowywania fermentu), zintegrowanego ze studzienkami rewizyjnymi; poza zbiornikami zastosować szczelną membranę PE;
- d.) zaprojektowanie układu odprowadzenia ścieków deszczowych tak, aby ścieki z rejonu przywozu surowców (bramy nowej hali) trafiały do zakładowej podczyszczalni ścieków technologicznych, a pozostałe ścieki deszczowe z ciągów komunikacyjnych kierowane były do łapacza tłuszczu i osadnika zawieszin, a następnie do gruntu poprzez studnie chłonne;
- e.) zaprojektowanie biofiltr ze złożem kompostowym w postaci rusztu z belek sosnowych, zrębek, masy rekultywacyjnej i kory, o średniej wysokości złoża ok. 1,8 m oraz powierzchni ok. 150 m², do oczyszczania powietrza z obciążonych zapachowo procesów w nowej instalacji;
- f.) zaprojektowanie odciążu gazów złownonnych znad muldy zasypowej, procesu pasteryzacji i zbiorników do przechowywania surowców, za skierowaniem odciążanych gazów do biofiltra biogazowni;
- g.) zaprojektowanie instalacji pozwalającej na hermetyczne przepompowanie płynnego substratu z cysterny do zbiorników wstępnych, z odgazowaniem grawitacyjnym na biofiltr biogazowni;
- h.) zaprojektowanie emitora spalin z nowej kotłowni spalającej biogaz o wysokości min. 10 m npt i średnicy wylotu 0,7 m;
- i.) zaprojektowanie flary spalającej nadmiar biogazu o wysokości min. 5,4 m npt i średnicy 0,8 m;
- j.) zastosowanie właściwych materiałów konstrukcyjnych.

4. Wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska

Planowane przedsięwzięcie nie spełnia warunków pozwalających na zaliczenie przedsięwzięcia do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii.

5. Wymogi w zakresie ograniczenia transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko

Dla planowanego przedsięwzięcia nie ma konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

6. Gotowość instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW

Planowane przedsięwzięcie nie zalicza się do instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW.

II. Nie stwierdzam konieczności:

1. Wykonania kompensacji przyrodniczej.
2. Zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

III. Nie stwierdzam konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

IV. Nie stwierdzam konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

V. Nakładam obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej w zakresie:

- a.) emisji zanieczyszczeń do powietrza
- b.) emisji hałasu

z określeniem zasięgu ich oddziaływania.

W analizie emisji substancji gazowych i pyłowych do powietrza oraz emisji hałasu, wykonanej w ramach analizy porealizacyjnej, należy dokonać porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z rzeczywistym oddziaływaniem w trakcie jego eksploatacji.

Pomiary emisji substancji gazowych i pyłowych powinny być prowadzone w czasie faktycznej i pełnej pracy instalacji.

Pomiary emisji hałasu powinny być prowadzone w granicach oddziaływania inwestycji na środowisko w czasie faktycznej pracy przedsięwzięcia w porze dnia i nocy.

Analiza porealizacyjna, w postaci opisowej i graficznej, powinna być wykonana w terminie do 12 miesięcy, od czasu uruchomienia instalacji, a wyniki analizy należy przedstawić Wójtowi Gminy Ełk w terminie 1 miesiąca po jej wykonaniu.

VI. Ustalenia decyzji:

1. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji.
2. Ustalenia decyzji zachowują ważność przez okres sześciu lat od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się decyzją ostateczną.
3. Termin ważności decyzji może ulec wydłużeniu o dalsze cztery lata, jeżeli realizacja przedsięwzięcia będzie przebiegała etapowo oraz zmianie nie ulegną warunki określone w niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

W dniu 7 grudnia 2015 r. do tut. organu wpłynął wniosek, ostatecznie uzupełniony dnia 16 grudnia 2015 r., firmy Energoutil Sp. z o.o., Nowa Wieś Ełcka, ul. Ełcka 1A, 19 – 300 Ełk, o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na: „Budowie instalacji do produkcji biogazu” planowanego na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym 326/2 – obręb 31 Nowa Wieś Ełcka, gmina Ełk, wraz z kartą informacyjną przedsięwzięcia oraz poświadczoną przez właściwy organ kopią mapy ewidencyjnej obejmującej przewidziany teren, na którym planowana jest realizacja przedsięwzięcia wraz ze wskazanym terenem, na który będzie ono oddziaływać.

Na podstawie przedłożonych dokumentów ustalono, iż planowane zamierzenie inwestycyjne należy do kategorii przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w § 3 ust. 1 pkt 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na

środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może być wymagany.

Powiadomienie stron o wszczęciu postępowania nastąpiło imiennie, poprzez zawiadomienie z dnia 28 grudnia 2015 r. (znak: GOŚ.6220.7.2015), które podano również do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy Ełk, na tablicy informacyjnej Urzędu Gminy Ełk, ul. T. Kościuszki 28A, 19 – 300 Ełk, oraz na tablicy ogłoszeń w miejscowości Nowa wieś Ełcka za pośrednictwem Sołtysa Sołectwa.

Wójt Gminy Ełk, działając na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2, a także ust. 3 i 4, art. 68 oraz art. 78 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.), pismami z dnia 28 grudnia 2015 r. (znak: GOŚ.6220.7.2015), zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ełku, o opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Ełku, opinią sanitarną z dnia 14 stycznia 2016 r., data wpływu: 19 stycznia 2016 r., (znak: ZNS.4083.2.2016), stwierdził, że dla planowanego przedsięwzięcia istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko w zakresie określonym art. 66 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.). Organ ten, uzasadniając swoją opinię, wskazał, iż planowana inwestycja, ze względu na lokalizację, wielkość i charakter, może negatywnie oddziaływać m. in. na ludzi, klimat aerosanitarny i akustyczny.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie, opinią z dnia 19 stycznia 2016 r., data wpływu: 22 stycznia 2016 r., (znak: WOŚ.4240.2.2016.BG.1), stwierdził, że dla planowanego przedsięwzięcia istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko w pełnym zakresie, zgodnym z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.).

Biorąc pod uwagę wyrażone opinie organów współdziałających oraz lokalizację, wielkość i charakter planowanego przedsięwzięcia, Wójt Gminy Ełk, postanowieniem z dnia 28 stycznia 2016 r. (znak: GOŚ.6220.7.2015), stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia oraz sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w pełnym zakresie, określonym art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.). Mając powyższe na uwadze, Wójt Gminy Ełk, postanowieniem z dnia 18 lutego 2016 r. (znak: GOŚ.6220.7.2015), zawiesił ww. postępowanie do czasu przedłożenia przez Wnioskodawcę Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W dniu 5 września 2016 r. Inwestor dostarczył Raport o oddziaływaniu na środowisko planowanego przedsięwzięcia opracowany we wrześniu 2016 r. przez mgr Andrzeja Jamiołkowskiego – Usługi dotyczące Ochrony Powietrza Andrzej Jamiołkowski, Słupy 35, 10 – 381 Olsztyn.

W związku z powyższym, Wójt Gminy Ełk, postanowieniem z dnia 7 września 2016 r. (znak: GOŚ.6220.7.2015), podjął zawieszony postępowanie administracyjne w przedmiocie uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach planowanego przedsięwzięcia.

W ramach procedury oceny oddziaływania na środowisko, Wójt Gminy Ełk, zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 78 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.), a także § 3 ust. 1 pkt 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), pismami z dnia 7 września 2016 r. (znak: GOŚ.6220.7.2015), wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ełku o uzgodnienie warunków realizacji planowanej inwestycji, przedkładając Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z niezbędną dokumentacją sprawy.

Z uwagi na trwającą analizę dokumentacji planowanego przedsięwzięcia, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie, pismami: z dnia 10 października 2016 r. (znak: WOOŚ.4242.82.2016.BG.1) oraz z dnia 10 listopada 2016 r. (znak: WOOŚ.4242.82.2016.BG.3) przedłużał termin rozpatrzenia wniosku, ostatecznie do dnia 10 grudnia 2016 r. Po szczegółowym przeanalizowaniu zgromadzonej dokumentacji, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie, postanowieniem z dnia 30 listopada 2016 r., data wpływu: 2 grudnia 2016 r. (znak: WOOŚ.4242.82.2016.BG.4), uzgodnił warunki realizacji planowanego przedsięwzięcia, które zostały uwzględnione w niniejszej decyzji.

Po przeanalizowaniu Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Ełku, opinią sanitarną z dnia 10 października 2016 r. (znak: ZNS.4083.16.2016.1), wyraził pozytywną opinię w zakresie spraw sanitarno-higienicznych i zdrowotnych w sprawie realizacji planowanego przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji, które zostały uwzględnione w niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 w związku z art. 79 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.), zawiadomieniem z dnia 6 grudnia 2016 r. (znak: GOŚ.6220.7.2015), poinformowano strony postępowania oraz zainteresowane społeczeństwo o rozpoczęciu procedury oceny oddziaływania na środowisko z udziałem społeczeństwa, jednocześnie zapewniając możliwość zapoznania się z zebranymi dowodami w sprawie oraz składania uwag i wniosków do planowanego przedsięwzięcia w terminie 21 dni, tj. od 06.12.2016 r. do 27.12.2016 r. Zawiadomienie zostało podane do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy Ełk, na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Ełk oraz na tablicy ogłoszeń w miejscowości Nowa Wieś Ełcka za pośrednictwem Sołtysa Sołectwa.

W okresie prowadzonego postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia, nie wpłynęły żadne uwagi ani wnioski od stron postępowania, jak i od społeczeństwa.

Przed wydaniem decyzji, zgodnie z art. 10 Kpa, zawiadomieniem z dnia 28 grudnia 2016 r. (znak: GOŚ.6220.7.2015), poinformowano strony postępowania o zebraniu całego materiału dowodowego oraz możliwości zakończenia postępowania, jednocześnie wyznaczając siedmiodniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie. W przewidzianym terminie żadna ze stron nie złożyła uwag ani wniosków.

Analizując szczegółowo zakres planowanego przedsięwzięcia oraz zebrane materiały dowodowe w przedmiotowej sprawie oraz w oparciu o uzgodnienia organów współdziałających, organ prowadzący postępowanie zmierzające do wydania decyzji, stwierdził jak niżej.

Planowane przedsięwzięcie, polegające na budowie instalacji do produkcji biogazu wraz z kotłownią, przewidziane jest do realizacji w Nowej Wsi Ełckiej, przy ul. Ełckiej 1A, na działce o numerze ewidencyjnym 326/2, obręb 31 Nowa Wieś Ełcka, gmina Ełk, powiat ełcki, województwo warmińsko-mazurskie. Powierzchnia działki, objętej projektowanym przedsięwzięciem, wynosi 4,2198 ha i stanowi ona inne tereny zabudowane. Obecnie, działka

...a zabudowana jest obiektami zakładu Energoutil Sp. z o. o., zajmującego się przetwarzaniem ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz niektórych odpadów. Planowane przedsięwzięcie przewidziane jest do realizacji w południowo-wschodniej części działki nr 326/2, na obszarze o powierzchni ok. 0,7 ha, obecnie niezagospodarowanym i niezabudowanym przemysłowo. W obecnym stanie, ten fragment działki miejscami nie posiada zadarnienia, na skutek realizowanych w tym rejonie prac remontowych i zaplecza na odkładane maszyny i urządzenia. Natomiast pozostała część terenu porośnięta jest niską roślinnością, głównie ruderalną, synantropijną.

Teren, na którym planowana jest realizacja inwestycji, położony jest przy drodze krajowej Nr 65 (trasa Ełk-Grajewo) w kierunku wyjazdu z Ełku w stronę Białegostoku, między Ełkiem, a Nową Wsią Ełcką. Dojazd do istniejącego zakładu realizowany jest jedyną drogą dojazdową od strony ww. drogi krajowej Nr 65. Bezpośrednie sąsiedztwo analizowanego terenu w promieniu ok. 1 km od strony północnej i północno-zachodniej, do granic administracyjnych miasta Ełk i wsi Barany i do kilku km na południe i wschód, stanowi zwarty, wysoki kompleks leśny – Ełcki Bór.

Teren, na którym planowana jest realizacja inwestycji, nie jest objęty aktualnymi ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W istniejącym zakładzie Energoutil Sp. z o. o. prowadzona jest działalność polegająca na przetwarzaniu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i niektórych odpadów realizowana w dwóch instalacjach przetwórczych, tj. instalacji wytwarzania mączki mięsno-kostnej i tłuszczu poutylizacyjnego o zdolności przerobowej do max 95 Mg/dobę oraz instalacji termicznego unieszkodliwiania surowców zwierzęcych i odpadowych z odzyskiem energetycznym w postaci energii cieplnej i/lub elektrycznej o zdolności przerobowej do max 115 Mg/dobę. Poza ww. instalacjami technologicznymi, na terenie zakładu użytkowane są także następujące obiekty towarzyszące: ujęcie wód podziemnych, podczyszczania ścieków zakładowych, kotłownia węglowa do obsługi części „mączkowej”, układ dezodoryzacji oparty na biofiltrach oraz instalacja wód deszczowych ze skanalizowanych części, z odprowadzeniem do układu studni chłonnych.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie instalacji do wytwarzania biogazu powstałego z procesu fermentacji substratów organicznych w postaci: produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego kategorii 2 i 3, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (Dz. U. UE.L.2009.300.1) oraz biomasy w postaci surowców zielonych, a także odpadów. Do przetwarzania planowane jest przyjmowanie następujących rodzajów odpadów innych niż niebezpieczne, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1923):

- odpady z rolnictwa, ogrodnictwa, upraw hydroponicznych, leśnictwa, łowiectwa i rybołówstwa:
 - 02 01 03 – odpadowa tkanka roślinna,
 - 02 01 06 – odchody zwierzęce,
 - 02 01 82 – zwierzęta padłe i ubite z konieczności,
 - 02 01 99 – inne niewymienione odpady;
- odpady z przygotowania i przetwórstwa produktów spożywczych pochodzenia zwierzęcego:
 - 02 02 02 – odpadowa tkanka zwierzęca,
 - 02 02 04 – osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,
 - 02 02 81 – zwierzęta padłe i odpadowa tkanka zwierzęca stanowiąca materiał szczególnego i wysokiego ryzyka, inne niż wymienione w 02 02 80,
 - 02 02 99 – inne niewymienione odpady;
- odpady z przemysłu mleczarskiego:

- 02 05 01 – surowce i produkty nieprzydatne do spożycia i przetwórstwa,
- 02 05 99 – inne niewymienione odpady;
- odpady z oczyszczalni ścieków nie ujęte w innych grupach:
 - 19 08 01 – skratki,
 - 19 08 09 – tłuszcze i mieszaniny olejów z separacji olej/woda zawierające wyłącznie oleje jadalne i tłuszcze;
- odpady komunalne segregowane i gromadzone selektywnie, z wyłączeniem 15 01:
 - 20 01 25 – oleje im tłuszcze jadalne.

Moc przerobowa instalacji planowana jest na możliwość przyjmowania: 130 Mg surowców/dobę (47 450 Mg/rok) na etapie I (wstępnym) oraz 195 Mg surowców/dobę (71 175 Mg/rok) na etapie II (docelowym).

W ramach planowanego przedsięwzięcia przewiduje się wybudowanie instalacji biogazowni, w skład której wchodzić będą następujące obiekty:

- hala przyjęcia surowców z wydzieloną częścią do mycia pojazdów i pustych kontenerów o wymiarach ok. 18 x 10 m i wysokości do kalenicy 9 m. W pomieszczeniach hali przyjęcia surowców zostanie zainstalowana mulda zasypowa surowców, urządzenia do rozdrabniania (młynek rozdrabniający) oraz do obróbki termicznej produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, jak również podajniki i rurociąg do transportu substratów po obróbce termicznej;
- pomieszczenie techniczne ze sterowaniem procesami przyjęcia, higienizacji, załadunku oraz procesem fermentacji;
- zbiorniki wstępne (3 szt.) do przyjmowania substratów zwierzęcych płynnych, wykonane jako żelbetowa zamknięta konstrukcja zagłębiona w ziemi, o średnicy 7 m i wysokości 3 m;
- fermentatory pierwszego stopnia fermentacji (2 szt.) w postaci żelbetowych zbiorników o średnicy 24 m i wysokości 8 m, z dachem również żelbetowym zamkniętym dla szczelnej izolacji od otoczenia;
- fermentatory drugiego stopnia fermentacji (2 szt.) w postaci szczelnie izolowanych od otoczenia żelbetowych zbiorników: pierwszy o średnicy 24 m i wysokości 8 m (etap I) oraz drugi o średnicy 26 m i wysokości 8 m (etap II);
- zbiorniki magazynowe do przechowywania pofermentu (2 szt.) w postaci szczelnych, izolowanych żelbetowych zbiorników o średnicy 32 m i wysokości 8 m. Na zbiornikach mocowane będą zasobniki biogazu, wykonane z dwuwarstwowej membrany ochronnej z tworzywa sztucznego, odpornej na działanie medium przechowywanego i czynniki atmosferyczne – membrana wewnętrzna polietylen, zewnętrzna PCV;
- oddzielny zbiornik magazynowy biogazu o wymiarach: średnica 21 m x wysokość 14,5 m (etap II), dwumembranowy, nieprzepuszczalny (tak zwany „balon”), odporny na działanie medium przechowywanego oraz czynników zewnętrznych, wykonany z tworzywa sztucznego, podobnie do zasobników nadzbiornikowych;
- prasa odciekająca poferment;
- stacja uzdatniania biogazu;
- wolnostojąca flara do awaryjnego spalania biogazu;
- budynek kotłowni gazowej o powierzchni ok. 150 m², z palnikiem na biogaz uzyskiwany z fermentacji o mocy zainstalowanej 5 MWt brutto;
- biofiltr zewnętrzny do dezodoryzacji powietrza z części instalacji obciążonych zapachowo, o wymiarach 10 m x 15 m i wysokości złoża aktywnego 1,8 m;
- drogi dojazdowe oraz plac manewrowy.

Przewidywana powierzchnia zbiorników i budynków wyniesie ok. 5 062 m², a powierzchnia terenów utwardzonych – ok. 2 261 m².

Przywożony materiał rozładowywany będzie w wydzielonej części hali, z kontenerów bezpośrednio do dwustrefowej muldy, zamykanej hydraulicznie klapą. Rozładunek odbywać

się będzie przy zamkniętej bramie hali, a powietrze nadmiarowe z hali kierowane będzie na biofiltr. Następnie, surowiec oczyszczany będzie z elementów metalowych i poddawany rozdrobnieniu, w młynie rozdrabniającym, na wielkość kęsów do 12 mm. Po rozdrobnieniu, surowiec skierowany zostanie do zbiornika pasteryzacji, gdzie poddany zostanie obróbce termicznej (z zastosowaniem pary wodnej) w temp. 133⁰C i ciśnieniu 3 bar przez okres 20 minut. Po procesie pasteryzacji, materiał zostanie przepompowany do zbiorników buforowych, w których nastąpi uśrednienie składu i wychłodzenie do temperatury wymaganej w stosowanym procesie fermentacji ok. 40⁰C. Proces pasteryzacji pozwala na eliminację organizmów patogennych oraz jednoczesne ograniczenie aktywności zapachowej surowca podczas czasowego przechowywania w zbiorniku buforowym. Wszystkie operacje przemieszczania surowca realizowane będą hermetycznym, zamkniętym transportem, podajnikami ślimakowymi czy z użyciem pomp zewnętrznych przewidzianych dla tego rodzaju materiałów.

Surowce płynne (głównie krew, odchody, półpłynne osady, itp.) gromadzone będą w trzech zbiornikach wstępnych, hermetycznie zamkniętych, z których materiał wsadowy będzie przepompowywany do pasteryzatora, a następnie do zbiorników buforowych przed fermentacją. Zbiorniki wstępne posiadać będą instalację pozwalającą na hermetyczne przepompowywanie płynnego substratu z cysterny, z odgazowaniem grawitacyjnym na biofiltr.

W procesie fermentacji planowane jest również wykorzystanie surowców zielonych, które gromadzone będą w zewnętrznych, niezależnych silosach. Następnie, podawane będą, transportem kołowym, bezpośrednio do urządzenia rozdrabniającego i dalej kierowane, wprost na część podającą, do zbiorników fermentacyjnych, bez innej obróbki wstępnej.

Ponadto, do procesu może być także dodawany wodorotlenek żelaza lub chlorek żelaza w postaci stałej lub płynnej do wspomaganie odsiarczania – pozostających jako zawieszony w wytwarzanym pofermencie.

Instalacja biogazowa zaprojektowana została jako dwufazowa fermentacja beztlenowa, systemem ciągłego podawania wsadu do komór fermentacyjnych. Zbiorniki fermentacyjne pierwszej fazy będą sukcesywnie napełniane, w określonych odstępach czasowych, substancją organiczną pobieraną ze zbiorników wstępnych lub załadowywane za pomocą podajników substancji stałych ze zbiorników buforowych, czy też rozdrobnionym materiałem zielonym. Proces załadunku będzie zautomatyzowany. Wraz z załadowaniem substratów, nastąpi przepełnienie pierwszego zbiornika fermentacyjnego i odpływ odpowiadającej przepełnieniu objętości mieszaniny fermentacyjnej, poprzez system przelewowy, do kolejnych zbiorników fermentacji wtórnej i magazynowych. W komorach fermentacyjnych I i II stopnia fermentacji, w kontrolowanych warunkach (fermentacja mezofilowa w temp. 38-40⁰C), prowadzony będzie proces rozkładu materiału organicznego z wytworzeniem biogazu, składającego się głównie z metanu i dwutlenku węgla, ze śladowymi ilościami innych gazów, takich jak: resztkowy siarkowodór i tlen. Stała temperatura zapewniana będzie przez ściennie ogrzewanie zbiorników oraz gazoszczelne pokrywy górne. Jako czynnik grzewczy zbiorników zastosowany zostanie glikol propylenowy.

Uzyskany biogaz przechowywany będzie w zasobnikach w postaci kopał umieszczonych na zbiornikach magazynowych przechowywania pofermentu, a także w przestrzeni nad lustrem cieczy fermentacyjnej w fermentatorach lub wydzielonym oddzielnym zbiorniku typu balon (przewidywanym w etapie II realizacyjnym). Zasobniki biogazu będą ze sobą połączone hydraulicznie. Przed wykorzystaniem, biogaz poddawany będzie procesowi uzdatniania, w tym odsiarczania, w celu poprawy jego charakterystyki w zakresie wartości opałowej, zmniejszenia korozyjności medium, a także minimalizacji oddziaływania na jakość powietrza przy spalaniu. Wstępne odsiarczanie biogazu, metodą biologiczną, prowadzone będzie w ramach zasobników nadzbiornikowych, poprzez kontrolowany dopływ powietrza do zbiorników. W wyniku procesu siarkowodór zostanie

biologicznie utleniony przez mikroorganizmy (*bakterie sulfobacter oxydans*), a produkt przemiany (czysta siarka i woda) pozostaną w masie pofermentacyjnej. W wyniku osuszania biogazu, poprzez schładzanie, powstanie kondensat, który po dnie rury ułożonej ze spadkiem spływać będzie do studni kondensatu, skąd odprowadzony zostanie do zbiornika fermentacyjnego. Dodatkowe osuszanie biogazu prowadzone będzie w stacji osuszającej. Następnie, biogaz przechodzić będzie przez filtr z węglem aktywnym i skierowany zostanie do sprężarki, gdzie kompresowany będzie do ciśnienia roboczego. Tak przygotowane paliwo gazowe kierowane będzie do projektowanej, zewnętrznej kotłowni gazowej, gdzie w wyniku spalania na wysokociśnieniowym kotle parowym o mocy 5 MW_t brutto wytwarzana będzie para procesowa. Będzie ona, w głównej mierze, wykorzystywana jako czynnik procesowy do istniejącej obecnie w zakładzie jednostce kogeneracyjnej, wytwarzającej energię elektryczną i ciepło użytkowe do sieci miejskiej miasta Ełk. Poza odzyskiem energetycznym, para może zostać skierowana również, jako procesowa, do działającej w zakładzie instalacji produkcji mączek.

W wyniku procesu fermentacji powstanie również pozostałość pofermentacyjna (poferment) w ilości ok. 52 195 ton rocznie, która będzie gromadzona w dwóch zamkniętych, szczelnych zbiornikach magazynowych do przechowywania pofermentu, nad którymi zostaną zainstalowane zbiorniki biogazu w postaci gazoszczelnej kopuły. Inwestor planuje wykorzystywanie ww. odpadu do celów rolniczych, ze względu na jego skład, posiadający szereg składników niezbędnych do rozwoju roślin.

Przewiduje się, że całość prac związanych z realizacją inwestycji będzie podzielona i realizowana etapowo przez okres ok. 4-6 lat, przy czym etap II (z instalacją dodatkowego fermentatora wtórnego oraz oddzielnym zasobnikiem na biogaz) realizowany będzie w zależności od dostępnych środków i powodzenia założeń pierwotnych.

Możliwość realizacji przedsięwzięcia poprzedzona została analizą wariantową, uwzględniającą dwa alternatywne warianty (*Wariant I* oraz *Wariant II*) o analogicznej wydajności oraz układzie ciągu technologicznego, nowych hal i zbiorników. Jedyna różnica związana będzie z dodatkowym procesem odwadniania uzyskiwanego pofermentu w *Wariacie II*, prowadzonym poza sezonem nawozowym, wraz z okresowym składowaniem odwodnionej masy i zwracaniem części uwodnionej do procesu. W *Wariacie I* nie przewiduje się żadnej dodatkowej obróbki pozostałości pofermentacyjnej – będzie ona przechowywana w instalacji i zbiornikach magazynowych, skąd będzie prowadzony zwiększony wywóz pofermentu w trakcie sezonu nawozowego.

W Raporcie przeprowadzono analizę porównawczą ww. wariantów, która wykazała, że wariantem najkorzystniejszym dla środowiska przyrodniczego jest *Wariant II*, generujący mniejsze objętości pofermentu niż w wariacie alternatywnym (bez stosowania odwadniania) oraz pozwalający na ograniczenie zużycia wody do wsadu surowego, dzięki wykorzystaniu ciekłej frakcji po odwodnieniu. *Wariant II* został jednocześnie zaproponowany przez Inwestora do realizacji.

Realizacja i ewentualna likwidacja planowanego przedsięwzięcia wiązać się będzie z okresową emisją hałasu, spalin oraz zapylenia powodowanego pracą sprzętu budowlanego oraz ruchem pojazdów po terenie inwestycji, a także wytwarzaniem odpadów i ścieków.

Na etapie budowy, podczas przygotowywania terenu pod planowaną inwestycję, generowane będą masy ziemne z wykopów, które przewidziane są do zagospodarowania na terenie zakładowym. W przypadku braku możliwości zagospodarowania całości ziemi, będzie ona wywożona poza teren zakładu, do właściwego zagospodarowania. Prace ziemne prowadzone będą w taki sposób, aby wierzchnia warstwa urodzajnej gleby była zdejmowana oddzielnie i odkładana, w celu późniejszego jej wykorzystania do rekultywacji terenu inwestycji w fazie końcowej robót. Po przygotowaniu powierzchni terenu, wykonywane będą prace ziemne związane z wykopami pod fundamenty dla nowych obiektów i sieci technologicznych. Wykopy te będą na tyle płytkie, tj. na poziomie ok. 4 m ppt, że nie będą wymagały odwadniania, przy poziomie wód gruntowych ok. 5 m ppt. Niemniej, jeżeli

wystąpi taka konieczność, woda z wykopów odprowadzana będzie po podczyszczeniu z zawiesiny piasku. Ewentualne odwodnienie wykopów zostanie wykonane w taki sposób, by nie zmienić stanu wody na gruntach sąsiednich. Po zakończeniu wszystkich prac budowlanych, teren przedsięwzięcia zostanie uporządkowany.

Etap realizacji oraz ewentualnej likwidacji planowanego przedsięwzięcia wiązać się będzie z okresowym wzrostem poziomu hałasu i zanieczyszczeń do powietrza spowodowanego pracą maszyn i urządzeń budowlanych. W okresie realizacji inwestycji wystąpią także uciążliwości związane z procesem spalania paliw w silnikach spalinowych samochodów i innych pojazdów wykorzystywanych przy pracach budowlanych. W celu zminimalizowania oddziaływania na środowisko, prace uciążliwe akustycznie wykonywane będą wyłącznie w godzinach dziennych, tj. od 06.00 do 22.00, a podczas prowadzenia prac budowlanych stosowany będzie sprzęt sprawny technicznie, eksploatowany i konserwowany w sposób prawidłowy. Ponadto, w miarę możliwości, maszyny i urządzenia emitujące hałas o dużym natężeniu nie powinny pracować jednocześnie, a w czasie postoju, powinny być pozostawiane przy wyłączonym silniku. Prace budowlane prowadzone będą z wykorzystaniem dowożonego z zewnątrz betonu towarowego, co dodatkowo ograniczy emisje hałasu i zapylenie z placu budowy. Emisje hałasu oraz substancji zanieczyszczających powietrze będą miały charakter krótkoterminowy i ustaną wraz z zakończeniem prac budowlanych. Zasięg tego oddziaływania ograniczy się do najbliższego otoczenia. Realizacja planowanego przedsięwzięcia nie będzie więc źródłem znaczących oddziaływań na jakość powietrza oraz na klimat akustyczny w rejonie jego lokalizacji.

W czasie realizacji planowanego przedsięwzięcia główny plac budowy i doraźne składowisko materiałów budowlanych lokowane będzie w sąsiedztwie powstającej nowej zabudowy i infrastruktury technicznej. Na wypadek wystąpienia wycieku substancji szkodliwych, plac budowy powinien zostać wyposażony w odpowiednie sorbenty do strącania zanieczyszczeń, zwłaszcza ropopochodnych (np. paliw, smarów) i syntetycznych (np. olejów). W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego, sprzęt budowlany utrzymywany będzie w dobrym stanie technicznym. Stała kontrola sprzętu pracującego, przy realizacji inwestycji i niezwłoczne usuwanie zaistniałych awarii, zabezpieczy teren przed zanieczyszczeniami substancjami ropopochodnymi. W ten sposób planowane przedsięwzięcie nie będzie stanowić zagrożenia dla wód powierzchniowych i podziemnych oraz gleby.

W trakcie prowadzonych prac budowlanych oraz ewentualnej likwidacji instalacji generowane będą odpady komunalne i budowlane, m. in. złom, deski z szalunków, gruz betonowy, opakowania. Wytworzone odpady gromadzone będą w sposób selektywny, a następnie kierowane do odzysku. W przypadku braku takiej możliwości, przekazywane będą firmom specjalistycznym posiadającym stosowne zezwolenia, do unieszkodliwienia. Na czas budowy zapewnione zostanie także właściwe gromadzenie ścieków socjalno-bytowych poprzez korzystanie z istniejącego zaplecza socjalnego, podłączonego do kanalizacji wewnętrznej, odprowadzającej ścieki do lokalnej podczyszczalni ścieków. Przyjęte rozwiązania techniczne i organizacyjne w zakresie gospodarki wodno-ściekowej i odpadowej zabezpieczą środowisko przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do wód podziemnych oraz gruntu.

Przewiduje się, że oddziaływanie, związane z fazą budowy i ewentualnej likwidacji inwestycji, będzie miało charakter lokalny, krótkotrwały i ustąpi niezwłocznie po zakończeniu prac budowlanych, czy ewentualnie rozbiórkowych.

Z etapem eksploatacji nowej instalacji do produkcji biogazu związane będą przede wszystkim emisje gazowo-pyłowe do atmosfery, w tym emisje odorowe. Głównymi źródłami tych emisji będą:

- centralny biofiltr dezodoryzujący

Powietrze, z obciążonych zapachowo procesów, kierowane będzie na nowy biofiltr, ze złożem kompostowym w postaci rusztu z belek sosnowych, zrębek, masy rekultywacyjnej i kory. Trafi tu przede wszystkim powietrze z nad muldy przyjęcia produktów ubocznych

pochodzenia zwierzęcego (w hali przyjęcia surowca), nadmiar powietrza ze sterylizatora oraz odpowietrzenia zbiorników buforowych przechowywania surowców po sterylizacji. Średnia wysokość złoża wyniesie 1,8 m, a powierzchnia emisji 150 m². Z procesów przerobu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego wydzielane będą przede wszystkim związki powstałe podczas rozpadu biologicznego białek, w tym substancje złozone. Jako reprezentatywne zanieczyszczenia emitowane z pracy biofiltra, mające charakter odorotwórczy, przyjęto amoniak i siarkowodór. Biofiltr będzie pracował całodobowo, przez cały rok.

- kotłownia opalana biogazem

Uzyskiwany z fermentacji biogaz, po uzdatnieniu, będzie spalany w nowym wysokociśnieniowym, płomienicowo-płomieniówkowym kotle parowym z palnikiem gazowym o mocy zainstalowanej 5 MW_t brutto. Spaliny z kotłowni odprowadzane będą emitorem o średnicy 0,7 m i wysokości 10 m npt, bez zadaszenia. W wyniku spalania paliwa gazowego generowane będą zanieczyszczenia powietrza energetyczne, takie jak: dwutlenek siarki, pyły, tlenki azotu czy tlenek węgla. Udział PM10 przyjęto na poziomie 95 % emitowanego pyłu całkowitego, natomiast frakcji PM2,5 na poziomie 93 %. Wyliczona maksymalna zawartość siarki w biogazie, pozwalająca na spełnienie standardu emisyjnego dla dwutlenku siarki wyniesie 130 mg/m³.

- flara do otwartego awaryjnego spalania biogazu

W sytuacji awaryjnej, przy niepracującej kotłowni biogazowej i jednoczesnym przekroczeniu objętości magazynowej dla biogazu, w instalacji będzie pracowała flara o średnicy 0,8 m i wysokości 5,4 m npt, spalając nadmiar uwolnionego biogazu. Jej praca będzie również wymuszana okresowo manualnie, dla potwierdzenia sprawności technicznej urządzenia. Z ww. źródła emitowane będą takie same zanieczyszczenia jak ze spalania biogazu w kotłowni, przy czym urządzenie to nie podlega pod standardy emisyjne z instalacji. Przewiduje się, że kotłownia gazowa będzie pracowała ok. 8660 h/rok, natomiast flara ok. 100 h/rok.

- transport zewnętrzny ciężarowy.

Źródłami emisji niezorganizowanej na terenie projektowanej biogazowni będą pojazdy ciężarowe dostarczające surowce do instalacji oraz wywożące poferment w sezonie nawozowym, jak również samochody osobowe pracowników i gości oraz firm. Przewiduje się, że w ciągu doby będzie to ok. 12 kursów pojazdów ciężkich dowożących surowiec oraz odbierających poferment, 1 samochód półciężarowy obsługi zewnętrznej, 10 pojazdów osobowych dodatkowej załogi pracowników (parking przy wjeździe na teren zakładu). Ze źródeł tych emitowane będą zanieczyszczenia komunikacyjne, takie jak: pary benzenu, tlenki azotu, tlenek węgla, węglowodory alifatyczne oraz pył. Uznaje się, że skala tego dodatkowego oddziaływania będzie nieznacząca.

W przedłożonym Raporcie przeprowadzono obliczenia wielkości emisji poszczególnych zanieczyszczeń z projektowanej instalacji oraz analizę ich wpływu na stan czystości powietrza atmosferycznego.

Celem oceny oddziaływań skumulowanych, w obliczeniach tych uwzględniono także emisję z pozostałych emitorów pracujących w zakładzie, obsługujących pracujące obecnie na terenie zakładu, tj. instalację produkcji mączek oraz spalarnię. Szacując możliwe oddziaływania przyjęto, że spalarnia pracuje jedynie w warunkach ruchowych (bez faz rozruchu i wygaszania), natomiast kotłownia węglowa pracuje jedynie w czasie wyłączenia spalarni oraz kotłowni biogazowej.

Z przeprowadzonych obliczeń wynika, że prognozowana emisja zanieczyszczeń do atmosfery z ww. źródeł istniejących i projektowanych, zlokalizowanych na terenie zakładu, nie spowoduje przekroczeń obowiązujących norm czystości powietrza, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r., nr 16, poz. 87) oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów

w niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r., poz. 1031). Obliczenia wykazały możliwe przekroczenia dopuszczalnych poziomów wartości odniesienia stężeń dwutlenku azotu oraz siarkowodoru uśrednionych do godziny. Jednak, częstość przekroczenia wartości normowanych będzie niższa niż dopuszczają ww. przepisy.

W celu zminimalizowania ewentualnych uciążliwości odorowych, które wiązać się mogą z emisją substancji zapachowych, powietrze z obciążonych zapachowo procesów kierowane będzie na nowy biofiltr. Ponadto, przewidziano szereg innych rozwiązań ograniczających ewentualną uciążliwość odorową projektowanej instalacji, w tym:

- użytkowanie myjni kontenerów pojazdów opuszczających halę przyjęcia po rozładunku dowiezionych surowców, co minimalizuje wpływy odorowe i zagrożenie bakteriologiczne od opuszczającego zakład transportu kołowego;
- zamknięcie muldy zasypowej (dla surowców stałych) oraz załadunek surowców płynnych do zamkniętych zbiorników w sposób zhermetyzowany;
- minimalizację czasu przebywania w muldzie surowców w stanie nieprzetworzonym, poprzez kierowanie dostarczonego surowca do procesu pasteryzacji i następnie przechowywanie półproduktu w zamkniętych zasobnikach;
- prowadzenie procesów technologicznych i transportu półproduktów w urządzeniach hermetycznie zamkniętych;
- załadunek pofermentu, w postaci płynnej, do zbiorników wywozujących go pojazdów, będzie zhermetyzowany, przy użyciu rury spustowej na wydzielonym stanowisku załadunkowym.

Przy zastosowaniu powyższych rozwiązań minimalizujących, nie przewiduje się znaczącego wzrostu uciążliwości zapachowych z terenu zakładu, w związku z realizacją instalacji biogazowni. Jednakże, biorąc pod uwagę szacunkowe wyniki obliczeń oraz przede wszystkim skalę i charakter planowanego przedsięwzięcia, nałożono na Inwestora obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza. W analizie dokonać należy porównania ustaleń zawartych w Raporcie z rzeczywistym oddziaływaniem planowanej biogazowni. W przypadku ponadnormatywnego oddziaływania, należy wskazać podjęte działania w celu jego ograniczenia.

Eksploracja planowanej do realizacji inwestycji wpływać będzie na kształtowanie klimatu akustycznego w otoczeniu. Funkcjonowanie biogazowni wymagać będzie pracy urządzeń mechanicznych zlokalizowanych wewnątrz budynków (hali przyjęcia surowców, podawania substratów stałych, pomieszczenia technicznego i hali kotłowni gazowej) oraz urządzeń zewnętrznych (wentylatora obsługi biofiltra, stacji uzdatniania biogazu i flary awaryjnego spalania biogazu), jak również z ruchu pojazdów po terenie posesji. Projektowana instalacja będzie źródłem hałasu pracującym w sposób ciągły, przez 24 godziny na dobę. Równoważny poziom dźwięku przy ścianach wewnątrz budynków stanowiących źródła hałasu nie przekracza 83 dB, natomiast równoważny poziom mocy akustycznej urządzeń zewnętrznych ustalono na poziomie 83-87 dB. Natomiast, główne zbiorniki do prowadzenia procesu i magazynowania produktów – pofermentu i biogazu zostały uznane za niewnoszące żadnych oddziaływań akustycznych, poza efektem ekranującym. Przyjęte, do przeprowadzonych w Raporcie obliczeń akustycznych, natężenie ruchu pojazdów ciężarowych to: 2 pojazdy do wywozu pofermentu, 10 pojazdów dostarczających produkty uboczne zwierzęce i 1 pojazd dostarczający surowce zielone w porze dnia oraz 1 pojazd dostarczający surowce uboczne pochodzenia zwierzęcego w porze nocy.

Najbliższe tereny, objęte ochroną akustyczną, znajdują się na terenach miasta Ełk oraz sąsiedniej wsi Barany, w odległości odpowiednio ok. 0,98 km i ok. 1,15 km od miejsca lokalizacji zakładu Energoutil i stanowią zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, dla której dopuszczalny poziom hałasu w ciągu pory dnia (w godzinach 6.00 – 22.00), zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112) wynosi 50 dB, a w porze nocnej (w godzinach 22.00 – 6.00) 40 dB. Powyższe ustalono na podstawie faktycznego

zagospodarowania, ze względu na brak aktualnych ustaleń planistycznych dla obszaru zakładu Energoutil w Nowej Wsi Elckiej oraz najbliższego sąsiedztwa. Z wykonanej analizy symulacji komputerowej wynika, że hałas emitowany z terenu planowanego przedsięwzięcia, w porze dnia i nocy, nie przekroczy obowiązujących standardów poza granicami terenu należącego do Inwestora i będzie się zmniejszał wraz z odległością od źródła hałasu.

Dodatkowo, oprócz źródeł emisji akustycznych z planowanej biogazowni, na terenie zakładu Energoutil pracować będą oddzielne instalacje do produkcji mączek i spalarnia w systemie 24-godzinnym. W celu oceny skumulowanego oddziaływania zakładu w zakresie emisji hałasu, w Raporcie zsumowano wielkość oddziaływania hałasowego w środowisku, określonego rzeczywistymi pomiarami od pracującego zakładu, przeprowadzonymi w końcu 2014 roku, z wyliczeniami obliczeniowymi poziomów akustycznych w wyniku pracy nowej instalacji. Zgodnie z wyliczeniami, prognozuje się, że sumaryczne oddziaływanie od pracującego zakładu, po uruchomieniu biogazowni, pozwoli w dalszym ciągu na dotrzymanie norm hałasowych, jako dopuszczalnych poziomów równoważnych, w porze dnia i nocy.

Nie mniej jednak, w celu potwierdzenia obliczeń, zobowiązano Inwestora do wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie emisji hałasu do środowiska. W analizie dokonać należy porównania ustaleń zawartych w Raporcie z rzeczywistym oddziaływaniem planowanej biogazowni. W przypadku ponadnormatywnego oddziaływania, wskazać należy podjęte działania w celu jego ograniczenia.

Projektowana instalacja zaopatrywana będzie w wodę na potrzeby utrzymania instalacji oraz w przypadku konieczności dodatkowego uwodnienia materiału wsadowego (ok. 20 000 m³/rok), z wodociągu miejskiego. Obecnie, na terenie zakładu znajduje się ujęcie wód z dwoma studniami głębinowymi (nr 1 awaryjna i nr 2 podstawowa), wykorzystujące pierwszy, nieizolowany poziom wodonośny. Woda z użytkowanej studni nr 2 wykorzystywana jest do celów przemysłowych, utrzymania czystości oraz p.poż. – głównie części mączkowej.

Działka zakładowa leży w obrębie płytko położonego obszaru wodonośnego, związanego z ostatnimi zlodowaceniami, w obszarze sandru. Ze względu na charakterystykę i brak naturalnej izolacji, poziom ten identyfikowany jest jako potencjalnie zagrożony przez możliwe wpływy od planowanej instalacji. W celu zabezpieczenia środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem, zaprojektowano system wykrywania i ochrony przed ewentualnymi wyciekami ze zbiorników do gruntu w postaci pierścieniowego układu drenażu wokół zbiorników procesowych, zintegrowanego ze studzienkami rewizyjnymi. Pod zbiornikami przewidziane jest również ułożenie szczelnej membrany PE. W przypadku stwierdzenia wycieku (obecność pofermentu w studziencie rewizyjnej) podjęte będą odpowiednie działania polegające na opróżnieniu zbiornika i lokalizacji wycieku.

Ścieki socjalno-bytowe, których ilość zwiększy się w stosunku do stanu istniejącego o ok. 300m³/rok, trafiać będą do kanalizacji zakładowej, a po podczyszczeniu – do zewnętrznego systemu kanalizacyjnego obsługującego zakład. W związku z uruchomieniem nowej instalacji biogazowni powstawać będą ścieki przemysłowe w postaci:

- ścieków z mycia urządzeń i utrzymania w czystości elementów instalacji oraz mycia kontenerów i naczip pojazdów dostarczających surowce do instalacji w ilości ok. 16 500 m³/rok;
- ścieków deszczowych z rejonu wjazdu do hali przyjęcia surowców w ilości max 40 m³/rok;
- ścieków z odwadniania biogazu w ilości ok. 120 m³/rok.

Ścieki przemysłowe odprowadzane będą do zakładowej kanalizacji sanitarno-technologicznej, a po przejściu procesu podczyszczenia w istniejącej na terenie zakładu lokalnej podczyszczalni (łącznie ze ściekami z pracujących instalacji do produkcji mączek i spalarni oraz bytowymi), skierowane zostaną do kanalizacji publicznej. W wyniku funkcjonowania instalacji, objętość ścieków kierowych na podczyszczalnię, wzrośnie o ok. 23,3 %. Dodatkowa objętość ścieków zawiera się w możliwościach przerobowych obiektu z zapasem.

nie przewiduje się też zmian składu ścieków surowych ani wprowadzania dodatkowych innych rodzajów zanieczyszczeń niż dotychczasowe. Ładunek zanieczyszczeń w ściekach surowych będzie zbliżony do obecnego.

Wody opadowe z dachów projektowanych obiektów odprowadzane będą powierzchniowo na własne tereny zielone i jako czyste nie będą traktowane jako ścieki. Natomiast, wody deszczowe i roztopowe z pozostałych terenów utwardzonych nowej instalacji (ciągów komunikacyjnych i manewrowych) zbierane będą, siecią studzienek wpustowych ulicznych, i dalej nowym układem kanalizacji deszczowej odprowadzane zostaną, poprzez odstojnik piasku i separatory tłuszczu do dwóch studni chłonnych, wypełnionych warstwą filtracyjną piasku.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obszarze dorzecza Wisły, dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. z 2016 r., poz. 1911). Zamierzenie inwestycyjne znajduje się w regionie wodnym Środkowej Wisły, w obszarze jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych *Dopływ z jeziora Tatary Duże* (kod PLRW2000182628952), której stan oceniono jako zły. Nie jest ona jednak zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych, tj. osiągnięcia lub utrzymania co najmniej dobrego stanu ekologicznego i stanu chemicznego wód powierzchniowych. Teren planowanego przedsięwzięcia znajduje się w obszarze jednolitej części wód podziemnych *JCWPd Nr 32* (kod PLGW200032), której stan ilościowy i chemiczny oceniono jako dobry i niezagrożony. Dla wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu. Teren zakładu Energoutil znajduje się na obszarze, wyznaczonym w ramach sieci krajowych głównych zbiorników wód podziemnych, jako GZWP nr 217 *Pradolina Rzeki Biebrzy*. Jest to zbiornik z zasobami czwartorzędowymi w obszarze pradoliny. Zgodnie z mapą podatności na zanieczyszczenie GZWP, teren zakładu znajduje się w obszarze izolowanym, poza obszarami ochronnymi tego zasobu wodnego. Z uwagi na rodzaj, wielkość i charakter planowanego przedsięwzięcia przewiduje się, że jego realizacja i eksploatacja, przy spełnieniu warunków określonych w sentencji decyzji, nie będzie wpływać na ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

W trakcie funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia powstawać będą odpady, w tym odpady niebezpieczne, takie jak: oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe, filtry olejowe, sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania, ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi, zużyte świetlówki i lampy z oświetlenia zakładu. Powstające odpady magazynowane będą, w sposób selektywny, w odpowiednio zabezpieczonym, wyznaczonym miejscu, a następnie poddawane odzyskowi lub unieszkodliwieniu w miejscu ich powstawania. Pozostałe odpady przekazywane będą firmom specjalistycznym do odzysku lub unieszkodliwiania.

Na terenie planowanej inwestycji powstawać będą także odpady inne niż niebezpieczne, w tym przede wszystkim pozostałość pofermentacyjna, która gromadzona będzie w dwóch zamkniętych, szczelnych zbiornikach magazynowych do przechowywania pofermentu. Pojemność zbiorników magazynowych pozwoli na przechowywanie ok. 4 miesięcznej ilości powstającego pofermentu, zapewniając jego magazynowanie również poza sezonem nawozowym.

Surowcowa pozostałość pofermentacyjna stanowi niejednorodną mieszaninę z fazą stałą zawieszoną w cieczy o zawartości ok. 2 – 5 % s. m. Na główne składniki pozostałości pofermentacyjnej składa się: biomasa bakterii metanowych, resztkowe nieprzefermentowane związki organiczne oraz składniki mineralne z dostarczonych substratów. Planowane postępowanie z pozostałością pofermentacyjną, tj.: cieczą z beztlenowego rozkładu odpadów zwierzęcych i roślinnych o kodzie 19 06 05 i przefermentowanymi odpadami z beztlenowego rozkładu substancji zwierzęcych i roślinnych o kodzie 19 06 06, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2014 r.,

poz. 1923), zakłada wykorzystanie rolnicze, nawozowe, na podstawie umów zawartych z okolicznymi gospodarstwami rolnymi. Pozostałość dystrybuowana będzie z instalacji do odbiorców transportem kołowym zakładu, w celu zapewnienia regularnego i stałego odbioru. Pozostałość ze zbiorników tłoczona będzie (częściowo grawitacyjnie) do zasobnika cysterny samochodowej na wydzielonym miejscu poboru i wywożona, w porze wegetacyjnej, z zakładu bezpośrednio na miejsce wykorzystania. Taki projektowany sposób zagospodarowania pofermentu zalicza się do kategorii procesów odzysku metodą R10, jako obróbka na powierzchni ziemi przynosząca korzyści dla rolnictwa lub poprawę stanu środowiska, wymieniona w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21 ze zm.). Przed rolniczym wykorzystaniem, pozostałość pofermentacyjna przejdzie szereg badań, takich jak: badania fizyczne, fizykochemiczne i chemiczne (potwierdzające jej skład), badania biologiczne (potwierdzające stan sanitarny) oraz badania rolnicze (potwierdzające przydatność do nawożenia). W okresach poza sezonem nawozowym, przewiduje się odwodnienie mechaniczne pofermentu na zainstalowanej prasie pozostałości oraz składowanie częściowo odwodnionego materiału w wydzielonym silosie betonowym. Dopuszcza się również możliwość skierowania częściowo odwodnionego materiału do spalarni zakładowej do termicznego wykorzystania. Frakcja uwodniona po odwodnieniu zwracana będzie do procesu technologicznego biogazowni.

Przyjęte rozwiązania techniczne i organizacyjne w zakresie gospodarki wodno-ściekowej i odpadowej zabezpieczą środowisko przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do wód podziemnych oraz gruntu.

Planowane przedsięwzięcie dotyczy budowy obiektu przemysłowego, który kwalifikuje się jako instalacja do unieszkodliwiania lub odzysku padłych lub ubitych zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego o zdolności produkcyjnej ponad 10 ton na dobę, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169). W przedłożonym raporcie dokonano analizy porównawczej proponowanych rozwiązań z wynikającymi z najlepszych dostępnych technik BAT. Analizy projektowanej instalacji produkcji biogazu w zakresie: doboru technologii, efektywnej gospodarki materiałowo-surowcowej, efektywnej gospodarki energetycznej, gospodarki substancjami niebezpiecznymi, awarii przemysłowej, prowadzenia monitoringu, ochrony wód powierzchniowych, ochrony wód podziemnych oraz gleb, ochrony powietrza, ochrony przed hałasem, gospodarki odpadami, ograniczania oddziaływań transgranicznych oraz bezpiecznego dla środowiska zakończenie działania instalacji i urządzeń oparto na dokumentach referencyjnych (BREF) oraz na obowiązujących przepisach prawnych, które, w podstawowym zakresie, są również odzwierciedleniem spełniania wytycznych BAT dla danej instalacji. Proponowane dla zamierzenia inwestycyjnego rozwiązania technologiczne oraz organizacyjne pozwalają na dopełnienie wymogów prawnych, jak i wynikających z obecnych dokumentów BREF.

Projektowana instalacja będzie nowoczesna, a zastosowane rozwiązania technologiczne będą powodować minimalizację emisji do środowiska. Przyjęte do stosowania technologie odzysku i przetwarzania zapewnią ochronę zarówno środowiska, jak i osób narażonych na kontakt z materiałem zwierzęcym, przy jednoczesnym spełnieniu wymagań oszczędnego wykorzystania materiałów i energii, a także kryterium dostępności, ekonomiczności i odpowiedniego poziomu rozwoju proponowanej techniki. Zastosowane rozwiązania umożliwią dotrzymywanie standardów jakości środowiska, m. in. poprzez zastosowanie odpowiednich technik procesowych, integrację procesu z gospodarką wodną, odpowiednie magazynowanie odpadów, zautomatyzowane systemy i urządzenia pozwalające na optymalizację zużycia surowców i energii.

Planowana inwestycja, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik, nie będzie negatywnie oddziaływać na klimat. Wykorzystanie surowców odnawialnych

W instalacji, tj. zwierzęcych czy roślinnych (biomasy), będzie podstawowym materiałem do wytwarzania paliwa gazowego, planowego do stosowania w nowej kotłowni biogazowej, które częściowo zastąpi używany węgiel kamienny. Po zrealizowaniu planowanego przedsięwzięcia przewiduje się zatem pozytywny wpływ na klimat poprzez ogólną redukcję emisji dwutlenku węgla do powietrza ze źródeł nieodnawialnych, tj. generowanego i uwalnianego obecnie do atmosfery, na skutek spalania węgla kamiennego, w kotłowni zakładowej w części mączkowej bądź ciepłowni miejskiej Ełk. W Raporcie oszacowano zmniejszenie rocznej emisji CO₂ jako gazu cieplarnianego, w wyniku wykorzystania biogazu na poziomie 12 780 Mg.

Planowana instalacja zaprojektowana została z uwzględnieniem obecnych warunków klimatycznych, jak również przewidywanych zmian klimatu w nadchodzących latach oraz możliwości wystąpienia skrajnych zjawisk klimatycznych, w tym w szczególności niskich temperatur, burz z wiatrami o wysokiej prędkości oraz, w pewnym zakresie, pożarów lasów. Obiekty biogazowni budowane będą z odpowiednimi zabezpieczeniami dla zapewnienia stabilności nawet przy intensywnych zjawiskach atmosferycznych – mocne fundamentowanie, beton odpowiedniej klasy odporności na czynniki atmosferyczne. Celem dostosowania do zmian klimatycznych, dla ochrony przed dużym mrozem, zbiorniki posiadać będą układ podgrzewania, również izolację termiczną. Nowa część zakładu, w szczególności nowe powierzchnie dachowe, posiadać będą układ odprowadzania i rozsączenia wód deszczowych, nawet przy nawalnym deszczu. Ponadto, pożar okolicznych terenów leśnych nie powinien zagrozić instalacji, gdyż granica lasu sięgać będzie kilkudziesięciu metrów od nowego obiektu.

Teren planowanej inwestycji położony jest w Obszarze Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ełckiego, na terenie którego obowiązują zapisy Uchwały Nr VII/126/11 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 24 maja 2011 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ełckiego (Dz. Urz. Woj. Warmińsko-Mazurskiego z 2011 r. Nr 74, poz. 1295 ze zm.). Zgodnie z § 5 ust. 1 pkt 2 ww. Uchwały, zabrania się realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Jednakże, powyższy zakaz, zgodnie z § 5 ust. 3 pkt 1 ww. Uchwały, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znaczącego negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu. Analizując przedłożoną dokumentację dotyczącą realizacji i eksploatacji instalacji do produkcji biogazu, nie stwierdzono negatywnego wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe, dla których wyznaczony został Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ełckiego. Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie na terenie przekształconym antropogenicznie, użytkowanym przemysłowo. Nowe obiekty kubaturowe funkcjonować będą w ramach istniejącej zabudowy przemysłowej o analogicznym charakterze, które zostaną wkomponowane w otoczenie, jako naturalna kontynuacja stanu obecnego. Dodatkowo, kolorystyka obiektów zostanie dobrana w odcieniach zieleni, komponując się z otaczającym terenem leśnym, jednocześnie zmniejszając oddziaływanie planowanej inwestycji na walory krajobrazowe terenu.

Teren planowanego przedsięwzięcia nie jest obszarem wymagającym specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt oraz ich siedlisk oraz siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, dla ochrony których został wyznaczony obszar Natura 2000 i obszarach potencjalnych wyznaczonych do objęcia tą formą ochrony. Najbliżej położony obszar Natura 2000, to obszar o znaczeniu dla Wspólnoty Jezioro Woszczelskie (PLH 280034), który znajduje się w odległości ok. 9 km od planowanej inwestycji.

Z uwagi na rodzaj, skalę i zasięg oddziaływania planowanej inwestycji, a także przy zastosowaniu wymienionych powyżej działań ochronnych, na etapie realizacji i eksploatacji inwestycji, nie przewiduje się znacznego negatywnego oddziaływania inwestycji na środowisko przyrodnicze, w tym różnorodność biologiczną, rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności gatunków chronionych,

rzadkich lub ginących oraz ich siedliska. Realizacja inwestycji nie wpłynie także na obszary chronione, a w szczególności na siedliska przyrodnicze, gatunki zwierząt i roślin oraz ich siedliska, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000, ani pogorszenia integralności obszarów Natura 2000 lub powiązania z innymi obszarami. Ponadto, planowane przedsięwzięcie nie spowoduje utraty ekosystemu, nie wpłynie na rodzaj użytkowania gruntu oraz funkcję ekosystemu.

Teren planowanej inwestycji nie jest zlokalizowany na obszarach wodno-błotnych, obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych, obszarach wybrzeży, górskich i leśnych, jak również obszarach, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone. Planowane przedsięwzięcie nie leży także w zasięgu stref ochronnych ujęć wód i zbiorników wód śródlądowych. Na analizowanym terenie inwestycji nie występują obszary o znaczeniu historycznym, kulturowym lub architektonicznym oraz uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej.

Z uwagi na zakres oddziaływania planowanej inwestycji oraz zagospodarowanie terenów sąsiednich, nie wystąpi możliwość kumulowania się oddziaływań, a wykorzystanie zasobów naturalnych, czy ryzyko wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, będzie zerowe.

Ze względu na rodzaj i skalę planowanego przedsięwzięcia, oddziaływania będą miały zasięg lokalny – bez ryzyka transgranicznych oddziaływań oraz nie spowodują istotnych zmian w środowisku, jak również nie powinny wpłynąć negatywnie na istniejące walory krajobrazowe.

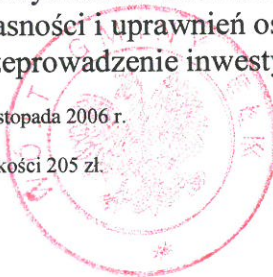
Ze względu na szczegółowy i jednoznaczny opis planowanej do zastosowania technologii oraz środków mających na celu zmniejszenie uciążliwości dla środowiska, w związku z planowanym przedsięwzięciem, nie stwierdzono konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w ramach postępowania w sprawie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.).

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom prawo odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie za pośrednictwem Wójty Gminy Ełk, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich i nie jest zezwoleniem na przeprowadzenie inwestycji.

Na podstawie art. 5 ust. 1 oraz art. 6 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1827) za niniejszą czynność pobrano opłatę skarbową w wysokości 205 zł.

Z up. WÓJTA
NACZELNIK WYDZIAŁU ROZWOJU,
GOSPODARKI GRUNTAMI
I OCHRONY ŚRODOWISKA
Anna Wojciechowska
Anna Wojciechowska

Otrzymują:

1. Wnioskodawca
2. Strony postępowania wg wykazu oraz przez podanie do publicznej wiadomości
3. aa.

Do wiadomości:

1. Sołtys Sołectwa Nowa Wieś Ełcka
2. RDOŚ w Olsztynie
3. PPIS w Ełku

Sporządziła w dniu 12.01.2017 r.: Marta Ruszczyk
Zaakceptowała: Anna Wojciechowska
Tel. 87 619 45 18

Znak: GOŚ.6220.7.2015

Ełk, dnia 12 stycznia 2017 r.

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDSIĘWZIĘCIA

Załącznik do decyzji Wójta Gminy Ełk z dnia 12 stycznia 2017 r. (znak: GOŚ.6220.7.2015) o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na: „Budowie instalacji do produkcji biogazu” planowanego na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym 326/2 – obręb 31 Nowa Wieś Ełcka, gmina Ełk.

Planowane przedsięwzięcie, polegające na budowie instalacji do produkcji biogazu wraz z kotłownią, przewidziane jest do realizacji w Nowej Wsi Ełckiej, przy ul. Ełckiej 1A, na działce o numerze ewidencyjnym 326/2, obręb 31 Nowa Wieś Ełcka, gmina Ełk, powiat ełcki, województwo warmińsko-mazurskie. Powierzchnia działki, objętej projektowanym przedsięwzięciem, wynosi 4,2198 ha i stanowi ona inne tereny zabudowane. Obecnie, działka ta zabudowana jest obiektami zakładu Energoutil Sp. z o. o., zajmującego się przetwarzaniem ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz niektórych odpadów. Planowane przedsięwzięcie przewidziane jest do realizacji w południowo-wschodniej części działki nr 326/2, na obszarze o powierzchni ok. 0,7 ha, obecnie niezagospodarowanym i niezabudowanym przemysłowo. W obecnym stanie, ten fragment działki miejscami nie posiada zadarnienia, na skutek realizowanych w tym rejonie prac remontowych i zaplecza na odkładane maszyny i urządzenia. Natomiast pozostała część terenu porośnięta jest niską roślinnością, głównie ruderalną, synantropijną.

Teren, na którym planowana jest realizacja inwestycji, położony jest przy drodze krajowej Nr 65 (trasa Ełk-Grajewo) w kierunku wyjazdu z Ełku w stronę Białegostoku, między Ełkiem, a Nową Wsią Ełcką. Dojazd do istniejącego zakładu realizowany jest jedyną drogą dojazdową od strony ww. drogi krajowej Nr 65. Bezpośrednie sąsiedztwo zakładu w promieniu ok. 1 km od strony północnej i północno-zachodniej, do granic administracyjnych miasta Ełk i wsi Barany i do kilku km na południe i wschód, stanowi zwarty, wysoki kompleks leśny – Ełcki Bór.

Teren, na którym planowana jest realizacja inwestycji, nie jest objęty aktualnymi ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W istniejącym zakładzie Energoutil Sp. z o. o. prowadzona jest działalność polegająca na przetwarzaniu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i niektórych odpadów realizowana w dwóch instalacjach przetwórczych, tj. instalacji wytwarzania mączki mięsno-kostnej i tłuszczu poutylizacyjnego o zdolności przerobowej do max 95 Mg/dobę oraz instalacji termicznego unieszkodliwiania surowców zwierzęcych i odpadowych z odzyskiem energetycznym w postaci energii cieplnej i/lub elektrycznej o zdolności przerobowej do max 115 Mg/dobę. Poza ww. instalacjami technologicznymi, na terenie zakładu użytkowane są także następujące obiekty towarzyszące: ujęcie wód podziemnych, podczyszczania ścieków zakładowych, kotłownia węglowa do obsługi części „mączkowej”, układ dezodoryzacji oparty na biofiltrach oraz instalacja wód deszczowych ze skanalizowanych części, z odprowadzeniem do układu studni chłonnych.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie instalacji do wytwarzania biogazu powstałego z procesu fermentacji substratów organicznych w postaci: produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego kategorii 2 i 3, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym

przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (Dz. U. UE.L.2009.300.1) oraz biomasy w postaci surowców zielonych, a także odpadów. Do przetwarzania planowane jest przyjmowanie następujących rodzajów odpadów innych niż niebezpieczne, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1923):

- odpady z rolnictwa, ogrodnictwa, upraw hydroponicznych, leśnictwa, łowiectwa i rybołówstwa: odpadowa tkanka roślinna (02 01 03), odchody zwierzęce (02 01 06), zwierzęta padłe i ubite z konieczności (02 01 82), inne niewymienione odpady (02 01 99);
- odpady z przygotowania i przetwórstwa produktów spożywczych pochodzenia zwierzęcego: odpadowa tkanka zwierzęca (02 02 02), osady z zakładowych oczyszczalni ścieków (02 02 04), zwierzęta padłe i odpadowa tkanka zwierzęca stanowiąca materiał szczególnego i wysokiego ryzyka, inne niż wymienione w 02 02 80 (02 02 81), inne niewymienione odpady (02 02 99);
- odpady z przemysłu mleczarskiego: surowce i produkty nieprzydatne do spożycia i przetwórstwa (02 05 01), inne niewymienione odpady (02 05 99);
- odpady z oczyszczalni ścieków nie ujęte w innych grupach: skratki (19 08 01), tłuszcze i mieszaniny olejów z separacji olej/woda zawierające wyłącznie oleje jadalne i tłuszcze (19 08 09);
- odpady komunalne segregowane i gromadzone selektywnie, z wyłączeniem 15 01: oleje i tłuszcze jadalne (20 01 25).

Moc przerobowa instalacji planowana jest na możliwość przyjmowania: 130 Mg surowców/dobę (47 450 Mg/rok) na etapie I (wstępnym) oraz 195 Mg surowców/dobę (71 175 Mg/rok) na etapie II (docelowym).

W ramach planowanego przedsięwzięcia przewiduje się wybudowanie instalacji biogazowni, w skład której wchodzić będą następujące obiekty:

- hala przyjęcia surowców z wydzieloną częścią do mycia pojazdów i pustych kontenerów o wymiarach ok. 18 x 10 m i wysokości do kalenicy 9 m. W pomieszczeniach hali przyjęcia surowców zostanie zainstalowana mulda zasypowa surowców, urządzenia do rozdrabniania (młynek rozdrabniający) oraz do obróbki termicznej produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, jak również podajniki i rurociąg do transportu substratów po obróbce termicznej;
- pomieszczenie techniczne ze sterowaniem procesami przyjęcia, higienizacji, załadunku oraz procesem fermentacji;
- zbiorniki wstępne (3 szt.) do przyjmowania substratów zwierzęcych płynnych, wykonane jako żelbetowa zamknięta konstrukcja zagłębiona w ziemi, o średnicy 7 m i wysokości 3 m;
- fermentatory pierwszego stopnia fermentacji (2 szt.) w postaci żelbetowych zbiorników o średnicy 24 m i wysokości 8 m, z dachem również żelbetowym zamkniętym dla szczelnej izolacji od otoczenia;
- fermentatory drugiego stopnia fermentacji (2 szt.) w postaci szczelnie izolowanych od otoczenia żelbetowych zbiorników: pierwszy o średnicy 24 m i wysokości 8 m (etap I) oraz drugi o średnicy 26 m i wysokości 8 m (etap II);
- zbiorniki magazynowe do przechowywania pofermentu (2 szt.) w postaci szczelnych, izolowanych żelbetowych zbiorników o średnicy 32 m i wysokości 8 m. Na zbiornikach mocowane będą zasobniki biogazu, wykonane z dwuwarstwowej membrany ochronnej z tworzywa sztucznego, odpornej na działanie medium przechowywanego i czynniki atmosferyczne – membrana wewnętrzna polietylen, zewnętrzna PCV;
- oddzielny zbiornik magazynowy biogazu o wymiarach: średnica 21 m x wysokość 14,5 m (etap II), dwumembranowy, nieprzepuszczalny (tak zwany „balon”), odporny na

działanie medium przechowywanego oraz czynników zewnętrznych, wykonany z tworzywa sztucznego, podobnie do zasobników nadzbiornikowych;

- prasa odciekająca poferment;
- stacja uzdatniania biogazu;
- wolnostojąca flara do awaryjnego spalania biogazu;
- budynek kotłowni gazowej o powierzchni ok. 150 m², z palnikiem na biogaz uzyskiwany z fermentacji o mocy zainstalowanej 5 MWt brutto;
- biofiltr zewnętrzny do dezodoryzacji powietrza z części instalacji obciążonych zapachowo, o wymiarach 10 m x 15 m i wysokości złoża aktywnego 1,8 m;
- drogi dojazdowe oraz plac manewrowy.

Przewidywana powierzchnia zbiorników i budynków wyniesie ok. 5 062 m², a powierzchnia terenów utwardzonych – ok. 2 261 m².

Przywożony materiał rozładowywany będzie w wydzielonej części hali, z kontenerów bezpośrednio do dwustrefowej muldy, zamykanej hydraulicznie klapą. Rozładunek odbywać się będzie przy zamkniętej bramie hali, a powietrze nadmiarowe z hali kierowane będzie na biofiltr. Następnie, surowiec oczyszczany będzie z elementów metalowych i poddawany rozdrobieniu, w młynie rozdrabniającym, na wielkość kęsów do 12 mm. Po rozdrobieniu, surowiec skierowany zostanie do zbiornika pasteryzacji, gdzie poddany zostanie obróbce termicznej (z zastosowaniem pary wodnej) w temp. 133⁰C i ciśnieniu 3 bar przez okres 20 minut. Po procesie pasteryzacji, materiał zostanie przepompowany do zbiorników buforowych, w których nastąpi uśrednienie składu i wychłodzenie do temperatury wymaganej w stosowanym procesie fermentacji ok. 40⁰C. Proces pasteryzacji pozwala na eliminację organizmów patogennych oraz jednocześnie ograniczenie aktywności zapachowej surowca podczas czasowego przechowywania w zbiorniku buforowym. Wszystkie operacje przemieszczania surowca realizowane będą hermetycznym, zamkniętym transportem, podajnikami ślimakowymi czy z użyciem pomp zewnętrznych przewidywanych dla tego rodzaju materiałów.

Surowce płynne (głównie krew, odchody, półpłynne osady, itp.) gromadzone będą w trzech zbiornikach wstępnych, hermetycznie zamkniętych, z których materiał wsadowy będzie przepompowywany do pasteryzatora, a następnie do zbiorników buforowych przed fermentacją. Zbiorniki wstępne posiadać będą instalację pozwalającą na hermetyczne przepompowywanie płynnego substratu z cysterny, z odgazowaniem grawitacyjnym na biofiltr.

W procesie fermentacji planowane jest również wykorzystanie surowców zielonych, które gromadzone będą w zewnętrznych, niezależnych silosach. Następnie, podawane będą, transportem kołowym, bezpośrednio do urządzenia rozdrabniającego i dalej kierowane, wprost na część podającą, do zbiorników fermentacyjnych, bez innej obróbki wstępnej.

Ponadto, do procesu może być także dodawany wodorotlenek żelaza lub chlorek żelaza w postaci stałej lub płynnej do wspomaganie odsiarczania – pozostających jako zawieszony w wytwarzanym pofermencie.

Instalacja biogazowa zaprojektowana została jako dwufazowa fermentacja beztlenowa, systemem ciągłego podawania wsadu do komór fermentacyjnych. Zbiorniki fermentacyjne pierwszej fazy będą sukcesywnie napełniane, w określonych odstępach czasowych, substancją organiczną pobieraną ze zbiorników wstępnych lub załadowywane za pomocą podajników substancji stałych ze zbiorników buforowych, czy też rozdrobnionym materiałem zielonym. Proces załadunku będzie zautomatyzowany. Wraz z załadowaniem substratów, nastąpi przepełnienie pierwszego zbiornika fermentacyjnego i odpływ odpowiadającej przepełnieniu objętości mieszaniny fermentacyjnej, poprzez system przelewowy, do kolejnych zbiorników fermentacji wtórnej i magazynowych. W komorach fermentacyjnych I i II stopnia fermentacji, w kontrolowanych warunkach (fermentacja mezofilowa w temp. 38-40⁰C), prowadzony będzie proces rozkładu materiału organicznego z wytworzeniem biogazu, składającego się głównie z metanu i dwutlenku węgla, ze

śladowymi ilościami innych gazów, takich jak: resztkowy siarkowodór i tlen. Stała temperatura zapewniana będzie przez ścienne ogrzewanie zbiorników oraz gazoszczelne pokrywy górne. Jako czynnik grzewczy zbiorników zastosowany zostanie glikol propylenowy.

Uzyskany biogaz przechowywany będzie w zasobnikach w postaci kopuł umieszczonych na zbiornikach magazynowych przechowywania pofermentu, a także w przestrzeni nad lustrem cieczy fermentacyjnej w fermentatorach lub wydzielonym oddzielnym zbiorniku typu balon (przewidywanym w etapie II realizacyjnym). Zasobniki biogazu będą ze sobą połączone hydraulicznie. Przed wykorzystaniem, biogaz poddawany będzie procesowi uzdatniania, w tym odsiarczania, w celu poprawy jego charakterystyki w zakresie wartości opałowej, zmniejszenia korozyjności medium, a także minimalizacji oddziaływania na jakość powietrza przy spalaniu. Wstępne odsiarczanie biogazu, metodą biologiczną, prowadzone będzie w ramach zasobników nadzbiornikowych, poprzez kontrolowany dopływ powietrza do zbiorników. W wyniku procesu siarkowodór zostanie biologicznie utleniony przez mikroorganizmy (*bakterie sulfobacter oxydans*), a produkty przemiany (czysta siarka i woda) pozostaną w masie pofermentacyjnej. W wyniku osuszania biogazu, poprzez schładzanie, powstanie kondensat, który po dnie rury ułożonej ze spadkiem spływać będzie do studni kondensatu, skąd odprowadzony zostanie do zbiornika fermentacyjnego. Dodatkowe osuszanie biogazu prowadzone będzie w stacji osuszającej. Następnie, biogaz przechodzić będzie przez filtr z węglem aktywnym i skierowany zostanie do sprężarki, gdzie kompresowany będzie do ciśnienia roboczego. Tak przygotowane paliwo gazowe kierowane będzie do projektowanej, zewnętrznej kotłowni gazowej, gdzie w wyniku spalania na wysokociśnieniowym kotle parowym o mocy 5 MW_t brutto wytwarzana będzie para procesowa. Będzie ona, w głównej mierze, wykorzystywana jako czynnik procesowy do istniejącej obecnie w zakładzie jednostce kogeneracyjnej, wytwarzającej energię elektryczną i ciepło użytkowe do sieci miejskiej miasta Ełk. Poza odzyskiem energetycznym, para może zostać skierowana również, jako procesowa, do działającej w zakładzie instalacji produkcji mączek.

W wyniku procesu fermentacji powstanie również pozostałość pofermentacyjna (poferment) w ilości ok. 52 195 ton rocznie, która będzie gromadzona w dwóch zamkniętych, szczelnych zbiornikach magazynowych do przechowywania pofermentu, nad którymi zostaną zainstalowane zbiorniki biogazu w postaci gazoszczelnej kopuły. Inwestor planuje wykorzystywanie ww. odpadu do celów rolniczych, ze względu na jego skład, posiadający szereg składników niezbędnych do rozwoju roślin.

Przewiduje się, że całość prac związanych z realizacją inwestycji będzie podzielona i realizowana etapowo przez okres ok. 4-6 lat, przy czym etap II (z instalacją dodatkowego fermentatora wtórnego oraz oddzielnym zasobnikiem na biogaz) realizowany będzie w zależności od dostępnych środków i powodzenia założeń pierwotnych.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obszarze dorzecza Wisły, dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. z 2016 r., poz. 1911). Zamierzenie inwestycyjne znajduje się w regionie wodnym Środkowej Wisły, w obszarze jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych *Dopływ z jeziora Tatary Duże* (kod PLRW2000182628952) w obszarze jednolitej części wód podziemnych *JCWPd Nr 32* (kod PLGW200032). Teren zakładu Energoutil znajduje się na obszarze, wyznaczonym w ramach sieci krajowych głównych zbiorników wód podziemnych, jako GZWP nr 217 *Pradolina Rzeki Biebrzy*.

Teren planowanego przedsięwzięcia położony jest poza obszarami Natura 2000, leży natomiast w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ełckiego.

Realizacja planowanego przedsięwzięcia związana będzie z emisją hałasu oraz emisją gazów i pyłów do powietrza, których źródłem będzie transport, praca urządzeń i maszyn budowlanych. W celu zminimalizowania oddziaływania na środowisko prace budowlane

Wykonywane będą wyłącznie w godzinach dziennych, a podczas prowadzenia prac budowlanych stosowany będzie sprzęt sprawny technicznie, eksploatowany i konserwowany w sposób prawidłowy.

W czasie realizacji planowanego przedsięwzięcia główny plac budowy i doraźne składowisko materiałów budowlanych lokowane będzie w sąsiedztwie powstającej nowej zabudowy i infrastruktury technicznej. Powstające odpady będą gromadzone w sposób selektywny, w wyznaczonym miejscu, do czasu przekazania firmom specjalistycznym. Zapewnione zostanie także właściwe gromadzenie ścieków socjalno-bytowych poprzez korzystanie z istniejącego zaplecza socjalnego, podłączonego do kanalizacji wewnętrznej, odprowadzającej ścieki do lokalnej podczyszczalni ścieków.

Z etapem eksploatacji nowej instalacji do produkcji biogazu związane będą przede wszystkim emisje gazowo-pyłowe do atmosfery, w tym emisje odorowe. Głównymi źródłami tych emisji będą: centralny biofiltr dezodoryzujący, kotłownia opalana biogazem, flara do otwartego awaryjnego spalania biogazu oraz transport zewnętrzny ciężarowy.

Przeprowadzone wyliczenia wpływu od wyliczonych emisji z tych źródeł (łącznie ze skumulowanymi emisjami z pozostałych źródeł zakładowych) wykazały, iż nie spowodują one ponadnormatywnego zagrożenia dla stanu czystości powietrza wokół terenu zakładu. Oszacowano także zmiany wpływów odorowych w wyniku uruchomienia dodatkowego źródła emisji tego rodzaju w postaci nowego biofiltra. Uzyskane wstępne wyniki obliczeniowe wskazują na niewielki wpływ nowej instalacji i dodatkowego źródła o charakterze, po części zorganizowanym, odprowadzającym odory na jakość powietrza, zwłaszcza na tereny zamieszkałe.

Eksploatacja planowanej do realizacji inwestycji wpływać będzie na kształtowanie klimatu akustycznego w otoczeniu. Funkcjonowanie biogazowni wymagać będzie pracy urządzeń mechanicznych zlokalizowanych wewnątrz budynków (hali przyjęcia surowców, podawania substratów stałych, pomieszczenia technicznego i hali kotłowni gazowej) oraz urządzeń zewnętrznych (wentylatora obsługi biofiltra, stacji uzdatniania biogazu i flary awaryjnego spalania biogazu), jak również z ruchu pojazdów po terenie posesji. Instalacja stanowić będzie źródło emisji akustycznych o stosunkowo niewielkiej intensywności. Przeprowadzone wyliczenia wpływu tych emisji akustycznych (również skumulowane ze źródłami istniejącymi) wykazały, że zakład, jako całość, nie będzie oddziaływał ponadnormatywnie na sąsiednie tereny wymagające ochrony akustycznej (zabudowę mieszkaniową jednorodziną, najbliższą oddaloną o ok. 1 km).

Projektowana instalacja zaopatrywana będzie w wodę na potrzeby utrzymania instalacji oraz w przypadku konieczności dodatkowego uwodnienia materiału wsadowego, z wodociągu miejskiego. Obecnie, na terenie zakładu znajduje się ujęcie wód z dwoma studniami głębinowymi (nr 1 awaryjna i nr 2 podstawowa), wykorzystujące pierwszy, niez izolowany poziom wodonośny. Woda z użytkowanej studni nr 2 wykorzystywana jest do celów przemysłowych, utrzymania czystości oraz p.poż. – głównie części mączkowej.

W celu zabezpieczenia środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem, zaprojektowano system wykrywania i ochrony przed ewentualnymi wyciekami ze zbiorników do gruntu w postaci pierścieniowego układu drenażu wokół zbiorników procesowych, zintegrowanego ze studzienkami rewizyjnymi. Pod zbiornikami przewidziane jest również ułożenie szczelnej membrany PE.

Ścieki socjalno-bytowe oraz technologiczne odprowadzane będą do zakładowej kanalizacji sanitarno-technologicznej, a po przejściu procesu podczyszczania w istniejącej na terenie zakładu lokalnej podczyszczalni (łącznie ze ściekami z pracujących instalacji do produkcji mączek i spalarni oraz bytowymi), skierowane zostaną do kanalizacji publicznej.

Wody opadowe z dachów projektowanych obiektów odprowadzane będą powierzchniowo na własne tereny zielone i jako czyste nie będą traktowane jako ścieki. Natomiast, wody deszczowe i roztopowe z pozostałych terenów utwardzonych nowej instalacji (ciągów komunikacyjnych i manewrowych) zbierane będą, siecią studzienek

wpustowych ulicznych, i dalej nowym układem kanalizacji deszczowej odprowadzane zostaną, poprzez odstojnik piasku i separatory tłuszczu do dwóch studni chłonnych, wypełnionych warstwą filtracyjną piasku.

Powstające odpady, w tym niebezpieczne, magazynowane będą selektywnie, w miejscach do tego przeznaczonych, oznakowanych i właściwie urządzonych, a następnie poddawane odzyskowi lub unieszkodliwieniu w miejscu ich powstania, alternatywnie przekazane będą firmom specjalistycznym, celem odzysku lub unieszkodliwienia.

Natomiast, odpad, w postaci pozostałości pofermentacyjnej, gromadzony będzie w dwóch zamkniętych, szczelnych zbiornikach magazynowych do przechowywania pofermentu. Przewiduje się rolnicze, nawozowe wykorzystanie pofermentu jako odpadu o kodach: 19 06 05 i 19 06 06, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1923), w drodze odzysku metodą R10, jako obróbka na powierzchni ziemi przynosząca korzyści dla rolnictwa lub poprawę stanu środowiska, wymieniona w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21 ze zm.). W okresach poza sezonem nawozowym, przewiduje się odwodnienie mechaniczne pofermentu na zainstalowanej prasie pozostałości oraz składowanie częściowo odwodnionego materiału w wydzielonym silosie betonowym. Dopuszcza się również możliwość skierowania częściowo odwodnionego materiału do spalarni zakładowej do termicznego wykorzystania. Frakcja uwodniona po odwodnieniu zwracana będzie do procesu technologicznego biogazowni.

Przyjęte rozwiązania techniczne i organizacyjne w zakresie gospodarki wodno-ściekowej i odpadowej zabezpieczą środowisko przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do wód podziemnych oraz gruntu.

Z uwagi na zakres oddziaływania planowanej inwestycji oraz zagospodarowanie terenów sąsiednich, nie wystąpi możliwość kumulowania się oddziaływań, a wykorzystanie zasobów naturalnych, czy ryzyko wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, będzie zerowe.

Planowane przedsięwzięcie, przy zachowaniu wymogów określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia, nie wpłynie negatywnie na stan środowiska.

Z up. WÓJTA
NACZELNIK WYDZIAŁU ROZWOJU,
GOSPODARKI GRUNTAMI
I OCHRONY ŚRODOWISKA
Anna Wojciechowska
Anna Wojciechowska